

25 januari 2021

Overleg 5.1.2e Quarantaineplicht via webex

Aanwezig;

5.1.2e PDC-19 VWS 5.1.2e
 5.1.2e PDC-19 VWS 5.1.2e
 5.1.2e PDC-19 VWS 5.1.2e
 5.1.2e - GGD
 5.1.2e - GGD-GHOR
 5.1.2e - RIVM 5.1.2e
 5.1.2e - Nationale Politie
 5.1.2e - PDC-19 VWS 5.1.2e

5.1.2e licht toe dat het doel van het overleg is om de denkkraft van iedereen aan te spreken om te komen tot goed (en uitvoerbaar) beleid ten opzichte van de quarantaineplicht. Er is in de huidige regelgeving op zich al een mogelijkheid om quarantaineplicht mogelijk te maken, via de strafrechtelijke route, maar de gedachte is dat de bestuursrechtelijke ingang makkelijker uitvoerbaar is. De vraag is hoe we dit goed en praktisch kunnen inrichten, waarbij aangesloten wordt bij wat er al is.

5.1.2e licht de juridische context toe. In het kort gezegd komt het er op neer dat er een optie is waarbij alle positief geteste personen verplicht in quarantaine moeten, en een optie waarbij mensen dit opgelegd wordt via een individuele beschikking. De gedachte is dat de gedwongen quarantaine thuis plaats vindt. Er ontstaat een discussie over de mogelijkheid van art. 31 in de WPG, waarbij je met een beschikking voor isolatie in het ziekenhuis moet worden opgenomen. Het is belangrijk om, in elk geval juridisch, de termen isolatie en quarantaine goed uit elkaar te houden. Over art. 35 heeft 5.1.2e GGD-GHOR eerder advies gegeven, en geadviseerd wordt om dit advies nog goed te bekijken. 5.1.2e geeft aan dat het de bedoeling juist is dat er voor de verplichte quarantaine nieuwe artikelen komen, voor enerzijds inreizigers en anderzijds voor wie geïnfecteerd is. De nadruk wordt door verschillende aanwezigen gelegd op de WPG en dat deze niet zomaar veranderd kan worden.

5.1.2e legt uit dat we het in dit gesprek niet over reizigers hebben. Het onderscheid tussen isolatie en quarantaine is bekend maar voor de communicatie naar de burger wordt de term quarantaine gebruikt omdat het anders te ingewikkeld wordt voor veel mensen. De genoemde adviezen zijn in de leidraad opgenomen. Nu ligt de vraag voor welke optie we verder gaan uitwerken, de quarantaineplicht volgens de wet, of volgens beschikking.

Wat is er nodig voor de uitvoering?

- Een register
- Mogelijkheid om informatie te vragen aan GGD door handhavers

Hoe zien RIVM en de GGD dit?

De grootste groep van de mensen in Nederland leven de maatregelen na, er is een relatief kleine groep die dat niet doet, we willen een dwangmiddel hebben om het risico op verdere besmettingen terug te dringen. De vraag komt op of er bijvoorbeeld positief getesten zitten onder reischoppers? De vraag is verder hoe je, zonder dit dwangmiddel, de mensen nog meer kunt overtuigen van de noodzaak van quarantaine.

5.1.2e vraagt zich af wie toegang tot het nieuwe centraal register zouden krijgen?

5.1.2e geeft aan dat het de voorkeur heeft niet iets nieuws op te tuigen, maar gebruik te maken van wat er al is. De GGD heeft tenslotte al zicht op de positief getesten.

Er wordt aangegeven dat het risico van afname testbereidheid door de quarantaineplicht zou kunnen toenemen als mensen niet in quarantaine willen.

5.1.2e benadrukt de dat een medisch dossier er niet voor is om te handhaven, en dat het daar niet voor gebruikt zou moeten worden. Het kijken in de medisch dossier door een handhaver is erg ongewenst naar zijn idee.

5.1.2e sluit zich hierbij aan, de politie zou een hele nieuwe taak krijgen als dat opeens zou mogen, ook is zij van mening dat er ook een grondig advies aan de Autoriteit Persoonsgegevens zou moeten worden gevraagd voordat hiertoe overgegaan kan worden. Wettelijk is dit op dit moment niet mogelijk. 5.1.2e geeft aan niet gelijk mogelijkheden te zien en zoekend te zijn naar wat wel kan.

5.1.2e komt met voorbeelden van de buurlanden, zoals België, waar lijsten met positief getesten aan de burgemeester worden verstrekt. De nadruk lijkt echter ook daar te liggen op belang van quarantaine uitleggen en steun bieden. Dat wordt ook in Nederland al uitgebreid gedaan benadrukt 5.1.2e

De doelgroep voor maatregelen is in feite de kleine groep die zich niet aan de maatregelen houdt. 5.1.2e geeft aan dat je zou willen dat bij bijvoorbeeld reischoppers je zou kunnen checken of iemand ook positief getest is en dat dit dan bv strafverzwaring oplevert op de straf die hij al krijgt.

5.1.2e vraagt of de informatie over positief getesten landelijk beschikbaar is of moet je dit gericht in een bepaalde regio vragen? En kan er bv door de GGD schriftelijk advies gegeven worden aan de handhaver?

Er komen opnieuw vraagtekens bij de aanwezigen omhoog, de gegevens in het register van de GGD zijn van de GGD.

5.1.2e geeft aan dat de huidige regelgeving niet geschikt is voor COVID-19, maar meer geschikt voor bv TBC of Ebola. Zij ziet de winst die te behalen is vooral aan de voorkant, voorlichting, intrinsieke motivatie aanspreken, voorwaarden stellen aan werkgevers.

5.1.2e legt uit dat er al enorm veel georganiseerd is aan de voorkant en dat nu de relatief kleine groep "niet willers" overblijft om een aanpak voor te zoeken.

5.1.2e is het daar mee eens, de handhavers kunnen nu op dat gebied niet zoveel, het is bovendien ook niet de groep die zich laat testen. En verplicht testen is weer een andere route waar we nu niet aan denken.

Het aanspreken van werkgevers en bv regelgeving, waarbij iedereen thuis werkt tenzij de werkgever aantoont dat dit niet kan, komt als optie op tafel. Er zijn veel besmettingen via het werk, dus dit zou kunnen bijdragen aan het terugdringen van het aantal besmettingen. Er ligt dus een sleutel bij de werkgevers.

5.1.2e het is goed om de optie van 5.1.2e verder uit te werken, waarbij de informatie over de positieve test verstrekt wordt als iemand opgepakt wordt. Bij beschikking dus. Het zou dan gaan om een bestuurlijke boete in de lijn van de boetes die er nu al zijn voor het niet nakomen van maatregelen.

5.1.2e sluit het overleg af en dankt iedereen voor de snelle beschikbaarheid en het meedenken.